

som jeg sagde, træder ud i Livets fulde Dagslys, saa alle kan se det. Saa er vi anderledes end de Herrers Forestilling om os, men ikke anderledes, end vi var.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds talte om Resignationens Kunst, som endnu kunde udøves. Det ærede Medlem skulde vide, i hvilken Grad Danmarks Arbejdere gennem 50—60 Aar er blevet opøvet i Resignationens Kunst. Den danske Arbejder føler sig ikke i Øjeblikket som Slave af sin Organisation, men for 50 Aar siden følte den danske Arbejder, der overhovedet kunde tænke og føle som Menneske, sig som Slave af det kapitalistiske Samfund, han følte sig fuldkommen isoleret, fuldkommen ene og forladt. Ikke blot havde han Arbejdsgiverne, Kapitalen og Autoriteterne og alt det mod sig, for en 60 Aar siden havde kun 50 pCt. af Arbejderne Valgret, de andre 50 pCt. nød Fattighjælp og havde ingen Valgret. Men han følte ogsaa sine Kammerater, Arbejderne, som sine Konkurrenter, til Dels som sine Fjender. De sloges indbyrdes om det usle daglige Brød og ødelagde Arbejdet for hinanden. Gennem et halvt Hundrede Aars organisatorisk Udvikling og Vækst har Arbejderen nu lært at føle sig ganske anderledes fri end den Gang, for hans Organisation giver ham Rygstød, giver ham Ly og Skærm. Saaledes er Stillingen, men han har ganske vist ogsaa i disse halvthundrede Aar, gennem disse Kampe, gennem Nederlag og Sejr, i høj Grad lært Resignationens Kunst. I enhver faglig Kamp, naar den skulde afsluttes, maatte Arbejderen øve sig i Resignationens Kunst. Derfor er det heller ikke i Arbejdersverdenen saaledes, som jeg ved det er i visse Venstrekredse ude paa Landet: der har f. Eks. Ordet Forlig, Kompromis, Overenskomst en grim Klang. Det stammer fra Fortiden; det er Forliget af 1894 og andre Forlig, som gør, at man i visse Landbokredse, naar man skal være særlig radikal, maa tale mod alt, hvad der smager af Forlig, Kompromis, Overenskomst o. s. v. Disse Ord har aldrig haft Sangbund i den danske Arbejdersverden, for den er vant til den Slags Ting. Fra den faglige Bevægelse, fra den kooperative Virksomhed, fra deres eget daglige praktiske Liv ved Arbejderne, at man skal tage eet Skridt ad Gangen, at det maa gaa ret smaat, at man maa slaa af, at kan man ikke faa 1 Kr., saa nøjes man med 90 Ø., og kan man ikke faa 2 Ø., saa nøjes man med 1. Ganske de samme Forestillinger, som de danske Arbejdere er opøvede og skolede i gennem 50—60 Aar, har de ogsaa paa det politiske Omraade og har altid haft det. Som jeg sagde i Eftermiddags, ærede

Medlemmer kani Artikler og Taler af mig, der nu er omkring 35 Aar gamle, læse nøjagtig de samme Ord, som jeg siger her i Dag. Gang paa Gang har jeg sagt dette: at det maa gaa skridtvis frem, at vi er Evolutionister, at man ikke kan naa Maalet flyvende eller springende, at man ikke kan drømme sig eller fantasere sig til det, man maa kæmpe og arbejde sig praktisk frem. Arbejdsløshedsproblemet, det er ikke noget, der saadan kan væltes fra Graven, det er ikke Jerichos Mure, der kan falde ved Basunstød, der skal et langt Belejningsarbejde til. Vi møder ikke med det store Program, men vi møder her med en praktisk Forholdsregel; der kommer mere, og saa beder vi den høje Rigsdag tage praktisk paa dem og fremme saa meget, som den paa nogen Maade kan.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds — maa jeg slutte med dette — talte om Bjerget, der havde født en lille Mus. Nu maa jeg rigtignok gøre opmærksom paa, at det Bjerg, der har født en Mus, det er Arbejdsudvalget, og en af — skal vi kalde det Dværgene eller Kæmperne i dette Bjerg er det ærede Medlem. Det kan det ærede Medlem ikke nægte. Og hvis jeg har begaaet Fejl ved at følge noget saa smaat-skaarent, denne lille Mus, saa har det ærede Medlem sammen med de andre Medlemmer af Arbejdsudvalget et væsentligt Medansvar derfor. Jeg har haft mit lovmæssige raadgivende Udvalg, det ærede Medlem har en lovmæssig Ret, men ogsaa en lovmæssig Pligt til at give mig som Socialminister gode Raad. Det ærede Medlem sidder i Arbejdsudvalget ifølge Arbejdslovens § 32, Stykke 3 og 4, han faar sine Diæter ifølge Stykke 4 — jo, det faar han ogsaa, han faar baade sin ansete Stilling som Medlem af Arbejdsudvalget og sit Honorar derfor i Overensstemmelse med Loven — for at gøre et lovmæssigt, pligtbudent Arbejde. Det ærede Medlem har været med til at indstille dette, dog med Forbehold paa enkelte Punkter, men med Forbehold, der gør Musen endnu mindre, naar man skal tage disse Forbehold, som det nu i Dag fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem har altsaa selv været med til at føde Musen, men for at den skulde blive endnu mindre, skærer han Hovedet og Halen af, saa kan vi beholde det øvrige. Det ærede Medlem kommer imidlertid ikke fra, at han er meget medansvarlig derfor; dog, jeg beklager det i og for sig ikke, naar jeg ser paa Resultatet af Arbejdsudvalgets Arbejde. Det ærede 7de . . . nej, det ærede 9de — ja, denne Landstingsaritmetik, disse Landstingsbrøker har jeg